

Our Lady of Refuge

OUR MISSION: "Our Lady of Refuge Parish is a place of safety and a beacon light for the local community. All people, young and old and of any culture, are welcome to take refuge in our parish and rest in the Lord. We live our faith in service to the community."

18th Sunday in Ordinary Time

August 2, 2026

PARISH STAFF

Rev. Roberto Gomez 408.715.2286
Pastor roberto.gomez@dsj.org

Rev. Duong Nguyen 408.715.2285
Parochial Vicar duong.t.nguyen@dsj.org

Rev. Louis Lava (Leveil) Cel. 408.396.8393
Tamil Catholic Community Priest anthony.louis.lava@dsj.org

Sr. Mariann Bich Dam Le, LHC 408.715.2283
Director of Vietnamese Catechist mariann.le@dsj.org

Luis L. Miranda 408.715.2282
Office & Business Manager luis.lopezmiranda@dsj.org

Imelda Contreras 408.715.2277
Office Admin Assistant - English / Spanish imelda.contreras@dsj.org

Thanh-Thao (Sue) Do 408.715.2280
Office Admin Assistant - Vietnamese / English sue.do@dsj.org

Yasmine Flores 408.715.2281
Office Admin Assistant - English / Spanish yasmine.flores@dsj.org

Catholic Charities of Santa Clara Co. 408.715.2284
lgonzalez2@catholiccharitiesscc.org

Xin lưu ý:

Bí tích Hoà giải sẽ có liên sau Thánh lễ 8 giờ sáng Thứ bảy mỗi tuần.

Bí tích Rửa Tội cho trẻ em sẽ vào Thứ bảy tuần thứ hai của mỗi tháng. Khi ghi danh, xin cha mẹ đem theo giấy khai sinh của bé.

Xin quý anh chị em liên lạc với các Cha trong Giáo xứ ít nhất là 6 tháng nếu muốn cử hành Bí tích Hôn nhân trong nhà thờ.

Anh chị em nào muốn về Việt Nam cử hành Bí tích Hôn phối, xin liên lạc với các Cha trong Giáo xứ ít nhất là 3 tháng để viết thư giới thiệu cho các Cha xứ bên Việt Nam.

Nghi thức Xức dầu bệnh nhân sẽ vào thứ Năm đầu tháng trong thánh Lễ Lòng Chúa Thương Xót lúc 6:30 chiều.

WEEKLY MASS SCHEDULE HORARIO SEMANAL DE MISAS CHƯƠNG TRÌNH THÁNH LỄ

Vigil Saturday | Sábado Vigilia
Thứ Bảy-Lễ Vọng

5:00 PM..... Tiếng Việt
7:00 PM..... Mass in Tamil

SUNDAY | DOMINGO | CHÚA NHẬT

8:00 AM..... Thánh lễ tiếng Việt
10:00 AM..... Misa en Español
12:00 PM..... Mass in English
1:30 PM..... Misa en Español
4:00 PM..... Thánh lễ tiếng Việt

WEEKDAY MASSES:

Monday - Saturday: 8:00 AM Vietnamese

Tuesday - Friday: 9:00 AM Spanish

Wednesday: 5:00 PM Perpetual Help Mass

1st. Thursday: 6:30 PM Divine Mercy Mass
Vietnamese, English & Spanish

Eucharistic Silent Adoration

Fridays: After 9am Mass until 6pm

Confessions in English/Spanish:

Tuesdays: After the 9am Mass

Fridays: 5pm - 6pm

Confessions Vietnamese:

Every Saturday after 8am Mass

Bí tích Hoà giải sẽ có liên sau Thánh lễ 8 giờ sáng Thứ bảy mỗi tuần.

Weekly Collection & Donations Summary Report

Week Ending on

6/28/2026

7/5/2026

7/12/2026

7/19/2026

7/26/2026

Total Sunday 1st Collections:

\$8,618.00

\$8,863.00

\$8,764.00

\$9,111.00

\$8,743.00

Jun/2026 Online Transactions:

\$1,985.49

OFFICE HOURS

HORARIO DE OFICINA

GIỜ LÀM VIỆC VPGX

TUE - FRI | MARTES - VIERNES |

Thứ Ba - Thứ Sáu

9:00 AM—12:00 PM & 1:00—6:00 PM

SATURDAY | SÁBADO | THỨ BẢY

9:00 AM—12:00 PM

PARISH OFFICE CLOSED ON
SUNDAY, MONDAY & HOLIDAYS

HOSPITAL EMERGENCY NUMBER:
(408) 345-2445

Sunday of Week 18 of Ordinary Time (Year A)

Commentary on Isaiah 55:1-3; Romans 8:35,37-39; Matthew 14:13-21

The Gospel today opens with Jesus withdrawing to a “deserted” place with his disciples. We are told that this happened on receiving the news of John the Baptist’s execution. We know that Galilee in those times was quite heavily populated and Jesus had become already a well-known figure. What was the reason for this withdrawal? It could have been to provide a period of rest and reflection for Jesus and his disciples, or a time for the disciples to be taught by Jesus. However, a more obvious reason was to avoid possible danger after the execution of John the Baptist. It is worth noting that Jesus had no streak of recklessness nor did he go out of his way to court opposition or suffering. Several times the Gospels record Jesus prudently getting out of the public eye when things were getting too hot.

Deep compassion

However, on this occasion, Jesus and his companions were observed slipping away. So while they made for the other side of the lake by boat:

...the crowds heard it, they followed him on foot from the towns.

When Jesus stepped ashore, he was faced with a large crowd of people. His immediate reaction was:

...compassion for them and [he] cured their sick.

This Gospel contrasts with Mark’s version, where Jesus’ compassion leads to teaching the crowds. The healing, of course, in its own way was a kind of teaching, as the teaching was also a kind of healing. Jesus’ aim was always to restore people to wholeness in body and spirit. That is the meaning of salvation.

We might reflect ourselves at this juncture on how we react to sudden and unexpected calls on our time and energy. Are we always filled with compassion for those who ask for help—especially if those asking are strangers or people we do not particularly like? How many real opportunities for bringing some wholeness into a person’s life have been lost because a request was made in conflict with plans that I had made, not least religious plans? (Remember the priest and Levite who ignored the mugging victim on the road to Jericho because they were on the way to the Temple?)

There are two reactions possible to calls for help. On the one hand, I can completely ignore such calls when they conflict with what I have planned to do. In this case, I always put my own perceived needs first and I am not going to put myself out for others. Once this gets known, you won’t often be asked for help, but it is hardly the Christ-like response.

On the other hand, I may be one of those persons who cannot say “no”. In that case, I put aside what I have planned and go to help the person even though I do not want to do so, and I may feel highly resentful. On the outside I will be all smiles while on the inside I am in knots of anger and frustration. The final outcome of this kind of response is ‘burnout’. If I am one of these kinds of people, it is very important for me to be seen as a helpful person and I will make any sacrifice to preserve that image. Such persons need to be needed, and deep down, they are answering their own needs rather than those of another.

Obviously neither of these responses is appropriate and they are not the ones that Jesus made. It requires great sensitivity and discernment to know when we are required to show compassion by

giving all the help we can, even at some inconvenience, and when we show equal compassion by making people stand on their own feet rather than resort to manipulating others in their dependence. I am not responsible for saving the whole world. I will have to watch many people going without my help. But there will be times when I am the only person who can help this person now. Recognizing these moments needs a combination of honesty and firmness. Give them something to eat.

There are times, like today, when Jesus immediately responds to the people's needs. There are others when, in spite of their requests, he either withdraws to a solitary place alone or goes elsewhere (see Mark 1:35-38 and John 6:15).

Another reason why we are often reluctant to give help is that we think we have nothing to give. In today's Gospel, as the day wore on, the disciples became anxious about the crowd.

They say to Jesus:

...the hour is now late; send the crowds away so that they may go into the villages and buy food for themselves.

But Jesus tells them:

They need not go away; you give them something to eat.

The disciples respond:

We have nothing here but five loaves and two fish.

Jesus is teaching them self-confidence and urging them to share the little they have. They will be surprised how far it will go. And if we do the same, we can be pleasantly surprised too. Like the disciples, we are called again and again to be mediators between Jesus and others, offering the little we have with total generosity.

Jesus then took the bread and fish, raised his eyes to heaven (towards God his Father), and said the regular Jewish blessing on the food. He then began breaking the bread and gave it to his disciples to distribute. Lo and behold:

...all ate and were filled, and they took up what was left over of the broken pieces, twelve baskets full.

The twelve baskets clearly represent the twelve tribes of Israel now under the twelve disciples who are part of the New Israel. They will become the twelve sources of God's generous concern for his people.

Matthew says that:

...those who ate were about five thousand men, besides women and children.

According to some commentators, this means that there could have been as many as 20,000-30,000 people present. They represent the people of Israel being fed, echoing the manna and quail during the years in the desert (see Exodus, chap 16) and the multiplying of oil and bread by Elisha (see 2 Kings chap 4).

The food that Jesus gives is a clear symbol of all our needs being fulfilled, and fulfilled in abundance. And the miracle itself is a symbol of the Eucharist, the sacrament of unity and sharing of the broken bread as a sign of a community that shares and provides in abundance for the needs of

its members. Alas, our Eucharists are so often an empty symbol of the intended reality!

Why so many hungry?

If God really cares, why are so many needs still unfulfilled? Why is there so much hunger, so much loneliness? Why are there so many people without homes, without food, without education, without many different basic needs? Can we really take the First Reading seriously when it says:

...come to the waters;

and you who have no money,

come...

Where does such a world exist where we are told:

...come, buy and eat!

Come, buy wine and milk

without money and without price.

The next sentence is much more to the point:

Why do you spend your money for that which is not bread

and your earnings for that which does not satisfy?

This is especially so if that money could be spent on bread for others and on needs that can be satisfied. Jesus says:

Listen carefully to me, and eat what is good,

and delight yourselves in rich food.

Incline your ear, and come to me;

listen, so that you may live.

Yes, if we really listened to the Lord, especially to the Lord Jesus in the Gospel, we would discover that there are ways for everyone to have their needs satisfied in abundance.

Paul can say in the Second Reading that nothing:

...in all creation will be able to separate us from the love of God in Christ Jesus our Lord...

This is the case even if we are troubled or worried, or being persecuted, or lacking food or clothes, or being threatened or even attacked. These are the trials through which we triumph because:

...in all these things we are more than victorious through him who loved us.

This is because nothing can ever come between us and the love of God made visible in Christ Jesus our Lord.

Three lessons

In short, the Gospel and these two readings are saying:

That God really cares about his people and that there is enough, and more, for everybody;

That the ups and downs of life—whether they are spiritual, emotional, physical, or material, whether they are personal tragedies or natural disasters—are basically unavoidable, but are in no way a contradiction of God's loving care for us. In fact, these things are in their own way necessary for us to grow in our awareness of where true peace and happiness lie;

That a great deal of God's care and compassion devolves on our own shoulders. A great deal of the human suffering in the world has been caused by human agency and can be relieved by human agency. Jesus did not feed the crowd directly. He left that to his disciples—and he still does. It is too easy to blame God, too easy to blame governments, too easy to see these things as other people's problems. But they are also ours—they are yours and mine.

That is the meaning of the Eucharist we celebrate here today. Namely, that as Christians, we commit ourselves to sharing in the work of God to communicate his compassion to all. Our God is a loving and caring God, and my ongoing co-operation with him can help demonstrate just how caring he really is.

“Quyền năng của Thiên Chúa và lòng quảng đại của con người” – Chúa nhật XVIII Thường niên – Năm A

Trong thời gian mọi người phải cách ly vì đại dịch viêm phổi Vũ Hán trong năm 2019, chúng ta được chứng kiến lòng quảng đại của người dân Việt. Câu ca dao “Bầu ơi thương lấy bí cùng, tuy rằng khác giống nhưng chung một giàn” được thể hiện rõ, qua những nghĩa cử chia sẻ đầy tình người. “Một miếng khi đói bằng một gói khi no”, những ATM phát gạo, những bữa cơm miễn phí, những chiếc khẩu trang chống dịch... tất cả làm nên vẻ đẹp truyền thống của lòng nhân ái nơi người Việt Nam chúng ta.

Lời Chúa trong Chúa nhật XVIII thường niên này nói về lòng quảng đại và hào phóng của Thiên Chúa đối với con người. Ngài cũng đang qua các tín hữu để thể hiện quyền năng và lòng quảng đại cứu giúp những người thiếu thốn. Thánh Máthêu nói với chúng ta về tâm trạng của Chúa Giêsu: Người chạnh lòng thương khi thấy đám đông theo Người vào sa mạc, vào lúc cuối ngày, họ đang đói và cần có lương thực. Xin lưu ý: khi Chúa Giêsu ăn chay trong sa mạc, ma quỷ đã cám dỗ Chúa về nhu cầu ăn uống. Nó nói với Chúa: Nếu ông là Con Thiên Chúa thì hãy biến những tảng đá này thành bánh mà ăn”. Nhưng Chúa không làm theo lời dụ dỗ của ma quỷ. Người tuyên bố: “Người ta sống không chỉ bằng cơm bánh, mà còn bằng lời do miệng Thiên Chúa phán ra”. Nếu trong sa mạc, lúc chay tịnh, Chúa Giêsu không hoá đá thành bánh theo cám dỗ của ma quỷ, thì bây giờ, cũng trong sa mạc, trước đám đông dân chúng đang đói khát, Chúa lại chạnh lòng thương, và Người làm phép lạ cho bánh hoá ra nhiều để nuôi dưỡng họ. Người Do Thái am hiểu lịch sử đều dễ dàng nhận ra Chúa Giêsu như một Môisen mới. Trong hành trình sa mạc về Đất Hứa, qua trung gian ông Môisen, Chúa đã ban manna và chim cút để nuôi dưỡng dân lữ hành, nhờ vậy mà suốt thời gian 40 năm, họ không trồng cấy, không chăn nuôi, mà vẫn có lương thực để đi về Đất Hứa. Như thế, chúng ta có thể nói: nếu Chúa làm phép lạ cho bánh hoá ra nhiều là vì thương dân chúng. Người cũng muốn qua phép lạ này chứng minh quyền năng thiên linh của Người, như chính Chúa nói với người Do Thái trong Tin Mừng Thánh Gioan: “Chính Cha tôi cho người Do Thái ăn Manna trong sa mạc là bánh bởi trời”.

Chúa Giêsu là Thiên Chúa quyền năng. Người có thể phán một lời là có bánh ăn cho mọi người. Nhưng Người không làm thế mà lại chọn cách hoá bánh ra nhiều khởi đi từ đồ ăn dự trữ có người mang theo. Các tác giả Tin Mừng đều kể lại phép lạ nhân bánh khởi đi từ những chiếc bánh và những con cá từ những người có mặt. Cụ thể, trong trình thuật của Thánh Máthêu hôm nay, trước câu hỏi của Chúa, các môn đệ đã trả lời: “Ở đây chúng con chỉ có vòn vện năm cái bánh và hai con cá”. Dựa theo câu trả lời này, thì có lẽ đó là bánh và cá các môn đệ đã chuẩn bị cho Thầy và trò. Số bánh này quá ít ỏi so với nhu cầu của đám đông. Vì chỉ có chút ít như thế, các ông đã tìm một phương pháp đơn giản để thoát thác trách nhiệm, như lời các ông thưa với Chúa: “Xin Thầy cho họ về, vì nơi đây hoang vắng và cũng đã muộn”. Vâng, đó là cách giải quyết dễ dàng hơn cả mà các môn đệ cũng như chúng ta thường lựa chọn. Cách giải quyết này vừa nhanh gọn vừa không gây bận rộn cho các môn đệ. Đức Giêsu không chấp nhận giải quyết kiểu đó. Người nghĩ đến những người già cả, những người đến từ xa. Họ đang rất đói và có thể gục ngã trên đường trở về. Lòng thương xót của Chúa muốn mang lại sức sống và niềm vui cho con người.

Đức Giêsu muốn khẳng định cho mọi người thấy những ai kiên tâm theo Người sẽ không phải thất vọng. Họ sẽ không về tay không.

Khởi đi từ năm chiếc bánh và hai con cá, Chúa Giêsu đã nhân lên nhiều đến nỗi năm ngàn người ăn no mà vẫn còn dư đến mười hai thúng. Một khi quyền năng của Thiên Chúa gặp gỡ lòng quảng đại của con người, phép lạ sẽ xảy ra, những điều kỳ diệu sẽ xuất hiện ngoài sức tưởng tượng của con người. Thánh Máthêu còn nhấn mạnh thêm con số năm ngàn chỉ tính đàn ông, không kể đàn bà và con trẻ. Kết quả kỳ diệu đó đến từ tình thương của Thiên Chúa và sự cộng tác của con người. Từ năm cái bánh và hai con cá, những gì được chia sẻ không mất đi, trái lại được nhân lên gấp bội. Có người sánh ví đức ái như ngọn lửa tài tình, càng được chia sẻ thì càng được bùng lên, lan rộng khắp nơi mà không hề bị tiêu hao mất mát.

Ngày hôm nay, đây đó có những người giàu có tới mức dư thừa, đồng thời cũng còn những người bất hạnh, thiếu thốn kể cả những gì tối thiểu cho cuộc sống hằng ngày. Làm ra cơm bánh và tăng trưởng kinh tế là một thách đố lớn đối với con người của mọi thời đại. Người ta đã trách Chúa sao không phân phối tài sản đồng đều giữa các nước bắc bán cầu và nam bán cầu, giữa những người giàu “nứt đố đổ vách” và những người “rót mòng tơ”. Nhưng thực ra, Thiên Chúa đã tạo dựng vũ trụ cho mọi người và cho mỗi người. Ngài cũng luôn mời gọi chúng ta cộng tác với Ngài bằng việc giang rộng cánh tay để xóa đi chênh lệch, xóa đi bất hạnh nghèo đói. Vì mọi người đều là anh chị em với nhau và cùng được hưởng những tài nguyên mà Thiên Chúa ban tặng. Những người giàu có chỉ là người quản lý của cải Chúa ban để phân phát cho những anh chị em mình. Họ không thể dựa trên lý lẽ “là của mình” để tùy tiện phung phí hoặc dừng dưng trước sự nghèo đói của những người xung quanh. Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã tuyên bố một cách dứt khoát: “Của cải để lãng phí là của cải ăn cắp của người nghèo”. Gần đây, có những nhóm thiện nguyện, gom góp những đồ đạc đã sử dụng để tặng cho những người có nhu cầu. Họ trưng dẫn một câu thơ rất có ý nghĩa: “Mọi thứ đều là của chung, khác nhau ở chỗ ai dùng mà thôi”. Đúng thế, những gì chúng ta thấy trong cuộc sống hàng ngày đều là của Chúa ban. Một số người may mắn được Chúa trao làm người sở hữu. Người quảng đại biết chia sẻ với tha nhân; người ích kỷ chỉ ôm lấy cho riêng mình. Ca dao Việt Nam đã nói: “Xởi lời trời cho, so đo trời lấy”. Chúa Giêsu cũng khẳng định: “Đong đấu nào thì sẽ nhận đấu ấy”. Sống rộng rãi với tha nhân, Chúa sẽ bù đắp cho chúng ta.

Kính thưa anh chị em, Chính trong lúc này, chúng ta cử hành Bí Tích Thánh Thể. Nơi đây Đức Giêsu tiếp tục hóa bánh ra nhiều để nuôi dưỡng chúng ta. Nơi đây chúng ta lãnh nhận lương thực thiêng liêng, lương thực nuôi sống chúng ta và là bảo chứng cho chúng ta được hưởng hạnh phúc vĩnh cửu. Đức Giêsu Thánh Thể là tấm bánh bẻ ra cho toàn thể giới, đồng thời là lời mời gọi mọi người hãy yêu thương và chia sẻ cho nhau, như Người đã yêu thương và hiến chính mình cho chúng ta. Lời ngôn sứ Isaia năm xưa (trong Bài đọc I) nay đang được thực hiện: “Đến cả đi hỏi những người đang khát, nước đã sẵn đây. Dù không tiền bạc, cứ đến mua mà dùng, đến mua rượu mua sữa, không phải trả đồng nào... Hãy lắng tai nghe Ta thì các ngươi sẽ được sống...”. Thật là kỳ diệu, Thiên Chúa như người mẹ, luôn luôn quan tâm chăm sóc chúng ta. Bí tích Thánh Thể là nguồn suối vô tận của tình thương. Hãy đến kín múc nơi Bí tích này những ân sủng thiêng liêng, giúp ta bước đi, kể cả những lúc đi trong sa mạc hoang vắng và những lúc cô đơn trong dòng chảy cuộc đời. Nhờ ơn Chúa, chúng ta có thể luôn tự tin và trung thành gắn bó với Chúa, như Thánh Phaolô diễn tả (Bài đọc II): Không có gì tách chúng ta ra khỏi tình yêu của Đức Kitô, kể cả gian truân, khổ khổ, đói rách, hiểm nguy, bắt bớ, gươm giáo. Nhờ Đấng yêu mến chúng ta mà chúng ta sẽ toàn thắng. Trong những ngày này, qua các thông tin xã hội, chúng ta đau lòng thấy bên Trung Quốc, chính quyền một số địa phương không ngừng đập phá các nhà thờ, tượng ảnh và thánh giá, thiêu huỷ sách Đạo và các ấn phẩm Công giáo. Không chỉ có các cộng đoàn Kitô hữu là nạn nhân của chế độ, mà cả các tôn giáo khác cũng chịu chung số phận: chùa chiền bị phá, kinh Phật bị đốt cháy. Biết bao anh chị em Kitô hữu của chúng ta trong quốc gia này đang bị bách hại. Chúng ta cầu nguyện cho họ, để giữa gian truân khổ khó, những Kitô hữu này vẫn nhận thấy tình thương của Chúa, gắn bó với Người để Người ban sức mạnh và lòng trung thành. Xin cho những kẻ báng bỏ thân linh tính ngộ và ngừng ngay những hành động điên rồ của họ, để thoát khỏi những hậu quả khủng khiếp cho quốc gia và dân tộc.

Đối với chúng ta, thông điệp Giáo Hội muốn gửi đến cho chúng ta Chúa nhật này là lòng liên đới với anh chị em. Xung quanh chúng ta, vẫn còn đó biết bao người cần được giúp đỡ tinh thần và vật chất. Sống trong cuộc đời, ai cũng phải có trách nhiệm đối với anh chị em mình. Một tác giả đã viết: *“Không ai giàu đến độ không có gì cần phải nhận. Không ai nghèo đến mức không có cái gì để cho”* (Helder Camara). Nếu không có tiền bạc, ít nhất chúng ta có thể chia sẻ cho anh chị em nụ cười, sự quan tâm, lời khích lệ và sự cảm thông. Tất cả những điều này, được thực hiện đúng lúc, đúng nơi và với tâm tình trân trọng quý mến, sẽ có giá trị tuyệt vời.

+TGM Giuse Vũ Văn Thiên

MIDDLE SCHOOL

Diocesan Youth Retreat

In the beautiful setting of Camp Redwood, teens from incoming 6th–8th graders will experience and encounter the love of God.

AUGUST 3–6, 2026
REDWOOD CHRISTIAN PARK CAMP

Gather for prayer and community

Deeper encounter with Christ

DON'T WAIT, REGISTRATION OPENS APRIL 25, 2026
DSJ.ORG/MSDYR

OUR LADY OF REFUGE FESTIVAL

SUNDAY, SEPTEMBER 13, 2026

9:AM - 9:00 PM

FOOD - MUSIC

CASH & CARRY - RAFFLE

F U N F O R A L L

BUY YOUR RAFFLE TICKETS NOW

1ST PRIZE - \$10,000.00

2ND PRIZE - \$3,000.00

3RD PRIZE - \$1,500.00

3 CONSOLATION PRIZES OF \$100.00 EACH

RAFFLE DRAWING AT 8:00 PM

AT THE PARISH HALL